

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LX. — Wydana i rozesłana dnia 26. lipca 1913.

Treść: (№ 142—149.) 142. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia Urzędu celnego głównego w Ratyźbonie (w Bawaryi). — 143. Ustawa, którą uzupełnia się ustawę o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873. — 144. Ustawa w celu zmiany ustawy z dnia 18. kwietnia 1869, dotyczącej organizacji Trybunału Państwa, postępowania przed nim oraz wykonywania jego orzeczeń. — 145. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskiego Urzędu celnego głównego II. klasy w Ujvidek do ekspedycji żyjących roślin. — 146. Rozporządzenie, obowiązujące w Królestwie Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich. — 147. Rozporządzenie, obowiązujące w Księstwie Bukowiny, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich. — 148. Rozporządzenie, obowiązujące w Księstwie Śląska, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich. — 149. Rozporządzenie, obowiązujące w Księstwach Stryji i Karyntyi, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

142.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. lipca 1913,

dotyczące utworzenia Urzędu celnego głównego w Ratyźbonie (w Bawaryi).

Na placu lądowania w Ratyźbonie utworzono c. k. Urząd celny główny I. klasy w celu ekspedycji towarów, przeznaczonych do dowozu na obszar celny umowny na Dunaju, względnie do przewozu, z wyjątkiem towarów, przewożonych pociągami lokalnymi, który to urząd rozpoczął już swoją działalność.

Ten Urząd celny główny upoważniony jest także do skróconego postępowania zapowiadawczego i do nieograniczonej ekspedycji przewozowej tytoniu.

Zaleski wlr.

143.

Ustawa z dnia 11. lipca 1913,

którą uzupełnia się ustawę o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 119.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Pomiędzy pierwszy a drugi ustęp § 283. ustawy o postępowaniu karnem należy wstawić następujący nowy ustęp:

O ile rozchodzi się o wliczenie uwięzienia tymczasowego lub uwięzienia śledczego, można od orzeczenia o karze wnieść tylko odwołanie; jest ono dopuszczalne bez względu na to, czy nastąpiło nadzwyczajne złagodzenie kary lub zamiana kary, czy też nie.

Artykuł II.

§ 400. ustawy o postępowaniu karnem ma opiewać:

Czas, który zasądzony spędził w uwięzieniu od ogłoszenia wyroku pierwszej instancji, należy o tyle wliczać na poczet kar na wolności i grzywien, o ile w rozpoczęciu odbywania kary nastąpiła zwłoka wskutek okoliczności, niezależnych od woli zasądzonego, w szczególności zaś także wskutek wniesienia środka prawnego przez takie osoby, które miały do tego prawo także wbrew jego woli. Oprócz tego wliczenie to następuje wtedy, jeżeli środek prawny, wniesiony na korzyść zasądzonego, odniósł choćby tylko częściowo pomyślny skutek.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w siódmym dniu po dniu jej ogłoszenia.

Wykonanie jej poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Bad Ischl, dnia 11. lipca 1913.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Hochenburger wkr.

144.

Ustawa z dnia 12. lipca 1913

w celu zmiany ustawy z dnia 18. kwietnia 1869, Dz. u. p. Nr. 44, dotyczącej organizacji Trybunału Państwa, postępowania przed nim oraz wykonywania jego orzeczeń.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

§ 29. wymienionej wyżej ustawy ma opiewać, jak następuje:

Orzeczenia Trybunału Państwa zapadają bezwzględna większością głosów.

Do wydania jednak orzeczenia, które sprzeciwia się zasadzie prawnej, wpisanej do księgi judykatów, potrzeba ośmiu głosów.

Do księgi judykatów należy wpisać pewną zasadę prawną wówczas, jeżeli Trybunał Państwa uchwalił zasadę prawną i jej wpisanie ośmioma głosami.

Przewodniczący oddaje głos swój tylko wtedy, jeżeli głosy są równo podzielone; zdanie, do którego on przystępuje, staje się wskutek tego uchwałą.

Artykuł II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam całemu Ministerstwu.

Bad Ischl, dnia 12. lipca 1913.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Georgi wkr.

Hochenburger wkr.

Zaleski wkr.

Heinold wkr.

Forster wkr.

Hussarek wkr.

Trnka wkr.

Długosz wkr.

Schuster wkr.

Zenker wkr.

145.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. lipca 1913,

dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskiego Urzędu celnego głównego II. klasy w Ujwiedek do ekspedycyi żyjących roślin.

Według oznajmienia królewsko-węgierskiego Ministerstwa skarbu upoważniono królewsko-węgierski Urząd celny główny II. klasy w Ujwiedek do ekspedycyi posyłek roślin, nadechodzących pocztą.

Zaleski wkr.

146.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 22. lipca 1913,

obowiązujące w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim tworzy się izbę inżynierską z siedzibą we Lwowie.

Przełożenie izby (skład i wybór).**§ 2.**

Przełożenie izby składa się z 15 członków i czterech zastępców.

Wyboru członków i zastępców dokonuje się zapomocą dwóch osobnych głosowań. Przy trzecim głosowaniu wybiera się równocześnie dwóch rewizorów rachunkowych i ich zastępców.

Przynajmniej pięciu z pośród członków przełożenia musi mieć we Lwowie siedzibę swego przedsiębiorstwa.

Do tej samej kategorii techników cywilnych oraz kategorii rządowo upoważnionych inżynierów górniczych nie może należeć więcej jak czterech członków przełożenia izby. Wyjątki dopuszczalne są tylko wtedy, jeżeli pewien członek izby należy do kilku kategorii (§ 3., ustęp 3.).

Zastępcy muszą należeć do rozmaitych kategorii zawodowych; dla nich niema żadnego ograniczenia pod względem siedziby ich przedsiębiorstwa.

Prawo wyborcze należy wykonywać osobiście; zastępstwo lub przesłanie kart głosowania nie jest dopuszczalne.

§ 3.

Dla wyborów na walnem zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożenia należy postępować w sposób następujący. Wymienionych na kartach głosowania wybieralnych członków porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, począwszy od największej ilości głosów, tych członków:

1. którzy nie mieszkają we Lwowie, jeżeli poprzedza ich dziesięciu takich samych członków, albo
2. których kategoria zawodowa jest już czterokrotnie zastąpiona przez ich poprzedników.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony z powodu, wymienionego w punkcie 2., jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już czterokrotnie zastąpione wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych piętnastu członków, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się za wybranych.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się w ten sposób pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, następuje wybór uzupełniający.

§ 4.**Zmiana sposobów wybierania.**

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 2. i 3., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 5.**Uzupełnianie przełożenia izby.**

W razie przedwczesnego usunięcia się członka przełożenia ma pierwszeństwo pod względem wstąpienia do przełożenia izby (§ 12., ust. 2., ustawy o izbach inżynierskich) ten z pośród zastępców, którego kategoria zawodowa ma najsłabsze przedstawicielstwo w przełożeniu. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę kilku zastępców w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów, rozstrzyga los.

Czynności członków przełożenia, powołanych drogą kooptacji (§ 12., ust. 3., ustawy o izbach inżynierskich), trwają aż do czasu przedsięwzięcia na następnej walnym zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek zastępców członków przełożenia można również zastąpić przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty okresu czynności przełożenia.

§ 6.**Wybór prezydenta izby i wiceprezydentów.**

Członkowie przełożenia izby wybierają w drodze osobnych głosowań oprócz prezydenta izby pierwszego i drugiego wiceprezydenta. Prezydent i przynajmniej jeden z obu wiceprezydentów muszą mieć dla swych czynności siedzibę we Lwowie.

Wybory odbywają się zapomocą kart głosowania. Za wybranego uważa się tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także próżne karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ściślej-szego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożenia, którzy otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub jeden z wiceprezydentów ustępuje przed upływem okresu czynności, winno przełożenie izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 5.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

Prezydenta zastępuje w razie doznania przez niego przeszkody lub przedwczesnego jego ustąpienia, w tym ostatnim wypadku aż do czasu dokonania nowego wyboru, pierwszy wiceprezydent lub, jeżeli i ten doznał przeszkody albo ustąpił, drugi wiceprezydent.

§ 7.

Ukonstytuowanie się prełożenia izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie prełożenia obecni są na walnym zgromadzeniu izby inżynierskiej, następuje ukonstytuowanie się prełożenia izby oraz wybór prezydenta i obu wiceprezydentów bezpośrednio zaraz po walnym zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków prełożenia do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 8.

Opinie izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać prełożeniu izby czasokres 14 dniowy, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 9.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Prełożenie izby winno zawiadamiać w należytym czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu walnych zgromadzeń i posiedzeń prełożenia, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 10.

Wykonywanie uchwał prełożenia izby.

Uchwały prełożenia wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że prełożenie przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać, czy nie.

§ 11.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i prełożenia izby należy za pośrednictwem Namiestnictwa przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

147.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 23. lipca 1913,

obowiązujące w Księstwie Bukowiny, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla Księstwa Bukowiny tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Czerniowcach.

Prełożenie izby (skład i wybór).

§ 2.

Prełożenie izby składa się z ośmiu członków i dwóch zastępców.

Wyboru członków i zastępców dokonuje się zapomocą dwóch osobnych głosowań. Przy trzecim głosowaniu wybiera się równocześnie dwóch rewizorów rachunkowych i ich zastępców.

Przynajmniej czterech z pośród członków prełożenia musi mieć siedzibę swego przedsiębiorstwa w Czerniowcach lub w jednej z gmin sąsiednich.

Do tej samej kategorii techników cywilnych oraz kategorii rządowo upoważnionych inżynierów górniczych nie może należeć więcej jak dwóch członków prełożenia izby. Wyjątki dopuszczalne

są tylko wtedy i o tyle, o ileby tego wymagała niewystarczająca ilość lub skład kategorii, zastąpionych w izbie, lub jeżeli jeden członek izby należy do kilku kategorii (§ 3., ustęp 3.).

Zastępcy muszą należeć do rozmaitych kategorii zawodowych; dla nich niema żadnego ograniczenia pod względem siedziby ich przedsiębiorstwa.

Prawo wyborcze należy wykonywać osobiście; zastępstwo lub przesłanie kart głosowania nie jest dopuszczalne.

§ 3.

Dla wyborów na walnem zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożeństwa należy postępować w sposób następujący. Wymienionych na kartach głosowania wybieralnych członków porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, począwszy od największej ilości głosów, tych członków:

1. którzy nie mieszkają w Czerniowcach lub w jednej z gmin sąsiednich, jeżeli poprzedza ich czterech takich samych członków, albo

2. których kategoria zawodowa jest już dwukrotnie zastąpiona przez ich poprzedników.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony z powodu, wymienionego w punkcie 2., jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już dwukrotnie zastąpione wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych ośmiu członków, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się za wybranych.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się w ten sposób pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, następuje wybór uzupełniający.

§ 4.

Zmiana sposobów wybierania.

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 2. i 3., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 5.

Uzupełnianie przełożeństwa izby.

W razie przedwczesnego usunięcia się jednego z członków przełożeństwa ma pierwszeństwo pod względem wstąpienia do przełożeństwa izby (§ 12., ust. 2., ustawy o izbach inżynierskich) ten z pośród zastępców, którego kategoria zawodowa ma słabsze

przedstawicielstwo w przełożeństwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę obaj zastępcy w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów, rozstrzyga los.

Czynności członków przełożeństwa, powołanych drogą kooptacji (§ 12., ust. 3., ustawy o izbach inżynierskich), trwają aż do czasu przedsięwzięcia na następnem walnem zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek zastępców członków przełożeństwa można również zastąpić przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty okresu czynności przełożeństwa.

§ 6.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydenta.

Członkowie przełożeństwa izby wybierają w osobnem głosowaniu oprócz prezydenta izby jednego wiceprezydenta.

Wybory odbywają się zapomocą kart głosowania. Za wybranego uważa się tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także próżne karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ściślejszego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożeństwa, którzy otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub wiceprezydent ustąpi przed upływem okresu czynności, winno przełożeństwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 5.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

§ 7.

Ukonstytuowanie się przełożeństwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie przełożeństwa obecni są na walnem zgromadzeniu izby inżynierskiej, następuje ukonstytuowanie się przełożeństwa izby oraz wybór prezydenta i wiceprezydenta bezpośrednio zaraz po walnem zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków przełożeństwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 8.

Opinie izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upo-

ważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać prełożeniu izby 14 dniowy czasokres, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 9.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Prełożenie izby winno zawiadamiać w należytym czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu walnych zgromadzeń i posiedzeń prełożenia, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 10.

Wykonywanie uchwał prełożenia izby.

Uchwały prełożenia wykonuje prezydent. Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że prełożenie przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać czy nie.

§ 11.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i prełożenia izby należy za pośrednictwem Rządu krajowego przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

148.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 23. lipca 1913,

obowiązujące w Księstwie Śląska, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia

2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla Księstwa Śląska tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Opawie.

§ 2.

Skład prełożenia izby.

Prełożenie izby składa się w regule z ośmiu, wyjątkowo zaś (§ 4., ustęp 2.) z dziewięciu członków i dwóch zastępców.

§ 3.

Sekcje wyborcze.

W celu dokonywania wyboru członków prełożenia izby dzieli się członków izby inżynierskiej dla Księstwa Śląska na dwie narodowe sekcje wyborcze, niemiecką i słowiańską.

Każdy technik cywilny i rządowo upoważniony inżynier górniczy, osiadły w czasie utworzenia izby inżynierskiej w Księstwie Śląska, winien oznajmić c. k. Rządowi krajowemu w Opawie wskutek wezwania w ciągu 14 dni, do której sekcji wyborczej przystępuje. Również winien każdy, kto uzyska w przyszłości autoryzację na technika cywilnego lub inżyniera górniczego z siedzibą swego przedsiębiorstwa na Śląsku, jeżeli nie jest już członkiem izby inżynierskiej, po swem zaprzysiężeniu, w końcu każdy technik cywilny lub rządowo upoważniony inżynier górniczy, osiadły w okręgu każdej innej izby, jeżeli przeniesie siedzibę swego przedsiębiorstwa na Śląsk, równocześnie z doniesieniem o przesiedleniu się donieść o tem, do której sekcji wyborczej przystępuje; w szczególności technik cywilny ma o tem donieść Rządowi krajowemu w Opawie, inżynier górniczy zaś c. k. Starostwu górniczemu w Wiedniu. Rząd krajowy, względnie Starostwo górnicze zawiadomi o skutecznieniu wyboru prełożenie izby, które winno członków obu sekcji wyborczych prowadzić osobno w ewidencji i zapisywać wszelki przyrost i ubytek.

Nie wolno później zmieniać sekcji wyborczej.

§ 4.

Rozdział prełożenia izby na sekcje wyborcze.

Ośmiu członków prełożenia izby rozdziela organ. zarządzający wybór, między obie sekcje

wyborcze według stosunku ilości członków sekcji wyborczych, istniejącego w dniu rozpisania wyboru.

Ułamki, wynoszące $\frac{1}{2}$ lub więcej, liczy się przytem za 1, ułamków, wynoszących mniej niż $\frac{1}{2}$, nie uwzględnia się. Stosownie do tego powiększa się ilość członków prełożeństwa izby, jeżeli przy obu liczbach wypada ściśle ułamek $\frac{1}{2}$, z ośmiu do dziewięciu.

Każda sekcya wyborcza wybiera przypadającą na nią ilość członków prełożeństwa izby, jednego rewizora rachunkowego i jego zastępcę. Oprócz tego wybiera niemiecka sekcya wyborcza dwóch, zaś słowiańska sekcya wyborcza jednego zastępcę członka prełożeństwa.

§ 5.

Kategorie zawodowe członków prełożeństwa.

Postanowienie § 11., ustęp 2., ustawy o izbach inżynierskich, że z jednej i tej samej kategorii techników cywilnych oraz z kategorii rządowo upoważnionych inżynierów górniczych można wybrać najwyżej trzecią część członków prełożeństwa, stosuje się do wyboru w poszczególnych sekcjach wyborczych w sposób następujący:

Jeżeli na jedną sekcję wyborczą nie przypada więcej jak czterech członków prełożeństwa, muszą wszyscy należeć do rozmaitych kategorii.

Jeżeli na jedną sekcję wyborczą przypada więcej niż czterech członków prełożeństwa, muszą oni rozdzielać się co najmniej na cztery kategorie a do jednej i tej samej kategorii nie może należeć więcej jak dwóch.

Wyjątki dopuszczalne są tylko wtedy i o tyle, o ileby tego wymagała niewystarczająca ilość lub skład kategorii, reprezentowanych w odnośnej sekcji wyborczej, lub jeżeliby jakiś członek izby należał do kilku kategorii (§ 7., ustęp 3.).

Zastępcy członków prełożeństwa, których ma wybrać niemiecka sekcya wyborcza, muszą należeć do rozmaitych kategorii.

Wybór prełożeństwa izby.

§ 6.

Prawo wyborcze należy wykonywać osobiście; zastępstwo lub przesyłanie kartek do głosowania nie jest dopuszczalne.

Przewodniczący walnego zgromadzenia wykonuje swoje prawo wyborcze tylko w tej sekcji wyborczej, do której należy.

Samoistny wybór w łonie sekcji wyborczej zależy od tego, aby sekcya reprezentowana była co najmniej przez jedną czwartą część swych członków.

Gdyby w pewnej sekcji wyborczej w czasie rozpoczęcia się głosowania, jednak co najmniej w godzinę po terminie, wyznaczonym dla rozpo-

częcia się walnego zgromadzenia, warunek ten się nie ziścił, co ma stwierdzić przewodniczący, wówczas przechodzi prawo wyboru funkcyjaryuszów, przypadających na tę sekcję wyborczą, na ogół uprawnionych do wyboru członków izby, obecnych w lokalu wyborczym. Wybieralnymi są w tym wypadku tylko członkowie sekcji wyborczej, która nie była dostatecznie zastąpiona.

Jawienie się wyborców po stwierdzeniu okoliczności, że sekcya wyborcza nie jest zastąpiona przez czwartą część swych członków, nie wywiera żadnego wpływu na dalszy przebieg wyborów; ci jednak, którzy jawili się później, nie są wyłączeni od oddania głosów.

Przy zaproszeniu na walne zgromadzenia, na których mają się przeprowadzić wybory, należy zwrócić członkom izby uwagę na powyższe skutki niedostatecznego zastąpienia sekcji wyborczej.

Podział walnego zgromadzenia według sekcji nie narusza postanowienia § 7. ustawy o izbach inżynierskich, według którego walne zgromadzenie zdolne jest do powzięcia uchwał, jeżeli co najmniej jedna czwarta część członków jest obecna.

§ 7.

Dla wyborów na walnem zgromadzeniu niarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków prełożeństwa należy postępować w sposób następujący. Wybieralnych członków, wymienionych na kartach głosowania dla pewnej sekcji wyborczej, porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, počawszy od największej ilości głosów, tych członków, których kategoria zawodowa jest już wśród ich poprzedników raz reprezentowana, jeżeli ma się wybrać najwyżej czterech członków prełożeństwa, lub jest reprezentowana już dwukrotnie, jeżeli ma się wybrać więcej niż czterech członków prełożeństwa.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony, jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już raz, względnie dwa razy zastąpione wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych za porządkiem, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się w miarę potrzebnej ilości za wybranych, pod warunkiem, że rozdziela się, o ile należy wybrać więcej niż czterech członków prełożeństwa, co najmniej na cztery kategorie. Jeżeli tak nie jest, wówczas wyłącza się ostatniego, którego wybór sprzeciwia się temu wymaganiu, a w jego miejsce wstępuje pierwszy z jego następców, nie należący do zastąpionej już kategorii.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się w ten sposób pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, wówczas następuje wybór uzupełniający (§ 6., ustęp 3. do 5.).

§ 8.

Zmiana sposobów wybierania.

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 6. i 7., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 9.

Uzupełnianie przełożenstwa izby.

W razie przedwczesnego usunięcia się członka przełożenstwa wstępuje do przełożenstwa izby zastępca, wybrany przez sekcję wyborczą członka, który ustąpił. Z obu zastępców niemieckiej sekcji wyborczej ma przytem pierwszeństwo ten, którego kategoria zawodowa ma słabsze przedstawicielstwo w przełożenstwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę obaj zastępcy w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów, rozstrzyga los.

Jeżeli już niema żadnego zastępcy, wybranego przez sekcję wyborczą członka ustępującego, mogą członkowie przełożenstwa, należący do wspomnianej sekcji wyborczej, powołać jednego członka przez kooptację, przyczem należy brać na wzgląd postanowienia § 5. Czynności członka przełożenstwa, powołanego drogą kooptacji, trwają aż do czasu przedsięwzięcia na następnem walnem zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek zastępców członków przełożenstwa można także wyrównać przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty czasu, przez który trwają czynności przełożenstwa.

§ 10.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydenta.

Członkowie przełożenstwa izby wybierają wspólnie zapomocą kart głosowania w drodze trzech osobnych głosowań prezydenta izby oraz pierwszego i drugiego wiceprezydenta.

Przynajmniej jednego z obu wiceprezydentów należy wybrać z tej sekcji, do której nie należy prezydent. Zresztą należy uważać za wybranego tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także niewypełnione karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ściślejszego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożenstwa, którzy otrzymali największą

ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub jeden z wiceprezydentów ustąpi przed upływem okresu czynności, winno przełożenstwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 9.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

§ 11.

Ukonstytuowanie się przełożenstwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie przełożenstwa obecni są na walnem zgromadzeniu izby inżynierskiej, następuje ukonstytuowanie się przełożenstwa izby oraz wybór prezydenta i obu wiceprezydentów bezpośrednio zaraz po walnem zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków przełożenstwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 12.

Opinie izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać przełożenstwu izby czasokres 14-dniowy, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 13.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Przełożenstwo izby winno zawiadamiać w należytem czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu walnych zgromadzeń i posiedzeń przełożenstwa, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 14.

Wykonywanie uchwał przełożenstwa izby.

Uchwały przełożenstwa wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że przełożenstwo przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać czy nie.

§ 15.

Zastępstwo prezydenta izby.

Prezydenta zastępuje w razie doznania przez niego przeszkody lub przedwczesnego jego ustąpienia, w tym ostatnim wypadku aż do czasu dokonania nowego wyboru, pierwszy wiceprezydent lub, jeżeli i ten doznał przeszkody albo ustąpił, drugi wiceprezydent.

Jeżeli przełożenie izby pełni czynności rady honorowej (§ 17. ustawy o izbach inżynierskich), winien przewodniczący o ile możności należeć do tej samej sekcji wyborczej co członek izby, przeciw któremu prowadzi się śledztwo.

§ 16.

Jednolitość prowadzenia czynności.

Sekcye wyborcze tworzy się po myśli powyższych postanowień tylko w celu dokonywania wyborów. Zresztą zupełnie jednolicie odbywają się obrady i zapadają uchwały na walnym zgromadzeniu, tudzież zupełnie jednolicie prowadzi się czynności przełożenia i obu rewizorów rachunkowych.

§ 17.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i przełożenia izby należy za pośrednictwem Rządu krajowego w Opawie przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wtr.

Trnka wtr.

149.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 23. lipca 1913,

obowiązujące w Księstwach Styryi i Karyntyi, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrag i siedziba izby.

Dla Księstw Styryi i Karyntyi tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Gracu.

§ 2.

Skład przełożenia izby.

Przełożenie izby składa się z dziewięciu członków i trzech zastępców.

Przynajmniej czterech z pośród członków przełożenia musi mieć siedzibę swego przedsiębiorstwa w Gracu lub w jednej z gmin sąsiednich.

Zastępcy muszą należeć do rozmaitych kategorii zawodowych; dla nich niema żadnego ograniczenia pod względem siedziby ich przedsiębiorstwa.

Wybór przełożenia izby.

§ 3.

W celu wyboru należy każdemu członkowi izby, uprawnionemu do wyboru, wydać wraz z piśmiennym zaproszeniem na odnośne walne zgromadzenie kartę głosowania oraz listę członków wybieralnych wraz z ich kategoriami zawodowymi i polecenie o rodzaju i liczbie wybrać się mających funkcyonaryuszów, o ograniczeniu ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa i kategorye zawodowe (§ 2. rozporządzenia i § 11., ustęp 2. ustawy o izbach inżynierskich) i o dokonywaniu wyboru. Karty głosowania należy podzielić na rubryki według rodzajów funkcyonaryuszy, którzy mają być wybrani.

Wyboru dokonuje się albo zapomocą oddania karty głosowania osobiście na walnym zgromadzeniu albo przez przesłanie karty głosowania. W przypadku ostatnim należy kartę głosowania przesłać w zamkniętej kopercie, zaopatrzonej podpisem i pieczęcią urzędową wyborcy, aż do dnia, poprzedzającego walne zgromadzenie. Przesłać kartę głosowania wolno tylko tym członkom izby, którzy nie mieszkają w Gracu lub w jednej z gmin sąsiednich.

Zastępstwo przy wykonywaniu prawa wyborczego nie jest dopuszczalne.

§ 4.

Dla wyborów na walnym zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożenia należy postępować w sposób następujący. Wymienionych na kartach głosowania wybieralnych członków porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, poczynawszy od największej ilości głosów, tych członków:

1. którzy nie mieszkają w Gracu lub w jednej z gmin sąsiednich, jeżeli poprzedza ich pięciu takich samych członków, albo

2. których kategoria zawodowa jest już trzykrotnie reprezentowana przez ich poprzedników.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony z powodu, wymienionego w punkcie 2., jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już trzykrotnie reprezentowane wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych dziewięciu członków, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się za wybranych.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się w ten sposób pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, mają członkowie, obecni na walnem zgromadzeniu, dokonać wyboru uzupełniającego.

§ 5.

Zmiana sposobów wybierania.

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 3. i 4., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 6.

Uzupełnianie przełożeństwa izby.

W razie przedwczesnego usunięcia się jednego z członków przełożeństwa ma pierwszeństwo pod względem wstąpienia do przełożeństwa izby (§ 12., ust. 2., ustawy o izbach inżynierskich) ten z pośród zastępców, którego kategoria zawodowa ma najstarsze przedstawicielstwo w przełożeństwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę kilku zastępców w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów rozstrzyga los.

Czynności członków zastępcstwa, powołanych drogą kooptacji (§ 12., ust. 3., ustawy o izbach inżynierskich), trwają aż do czasu przedsiębrania na następnem walnem zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek członków zastępców przełożeństwa można również zastąpić przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty czasu, przez który trwają czynności przełożeństwa.

§ 7.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydenta.

Członkowie przełożeństwa izby wybierają oprócz prezydenta izby w drodze osobnego głosowania jednego wiceprezydenta. Funkcjonariusze ci muszą mieć siedzibę swego przedsiębiorstwa w Gracu lub w jednej z gmin sąsiednich.

Wybory odbywają się zapomocą kart głosowania. Za wybranego uważa się tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także niewypełnione karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ściślejszego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożeństwa, którzy otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub wiceprezydent ustąpi przed upływem okresu czynności, winno przełożeństwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 6.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

§ 8.

Ukonstytuowanie się przełożeństwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie przełożeństwa obecni są na walnem zgromadzeniu izby inżynierskiej, następuje ukonstytuowanie się przełożeństwa izby oraz wybór prezydenta i wiceprezydenta bezpośrednio zaraz po walnem zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków przełożeństwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 9.

Opinie izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać przełożeństwu izby 14-dniowy czasokres, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 10.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Przełożeństwo izby winno zawiadamiać w należytym czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu wal-

nych zgromadzeń i posiedzeń przełożenia, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 11.

Wykonywanie uchwał przełożenia izby.

Uchwały przełożenia wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że przełożenie przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nad-

zorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać czy nie.

§ 12.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i przełożenia izby należy za pośrednictwem Namiestnictwa w Gracu przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wlr.

Truka wlr.

